

[Knud Jespersen.]

ske toldlov, når virkeligheden har spaltet EF op i ni forskellige priszoner, når beskæftigelsen er mere truet end noget tidligere år efter anden verdenskrig, så må det have en forklaring ud over, at man har fået besked på det fra Bruxelles.

Dette er ikke ansvarlig, men uansvarlig politik, og det er et ansvar, som må bæres af de partier, der knytter deres skæbne – og desværre også nationens – til fællesmarkedet, et ansvar, som historien end ikke vil kunne fritage dem for.

Vi er da også i den interessante situation, at Vesttyskland i dag har en stor landbrugseksport til England, der udelukkende er baseret på subsidier og prisforskelle i EF. Det tager denne opgivelse af vores nationale beskyttelse overheadet ingen hensyn til.

Skal man endelig nævne noget, som har foruroliget mange – og jeg forstår på aviserne også skatteministeren – så er det, at for første gang siden vikingetiden tager danskere på juleindkøb til fællesmarkedslandet England og London eller foretager grænsehandel i fællesmarkedslandet Vesttyskland.

Jeg behøver vist ikke at sige, at dette forslag til opgivelse af denne beskyttelse kan vi ikke deltage positivt i.

Ministeren for skatter og afgifter (Svend Jakobsen):

Jeg vil gerne takke for en forholdsvis positiv modtagelse af lovforslaget. Lad mig starte mine bemærkninger med at sige, at vi har jo i hele perioden, i hvert fald efter anden verdenskrig, deltaget i en lang række internationale forhandlinger, indgået en lang række internationale aftaler med henblik på at begrænse de restriktioner på verdenshandelen, der lå i kraft af tolden. Vi har trin for trin reduceret den betydning, som tolden har haft for landene som handelspolitisk og økonomisk-politisk instrument. Det knytter sig ikke alene til vort medlemskab af EF. Det er en proces, som er gået meget stærkt op gennem 1950erne og 1960erne. Det er det første, jeg gerne vil sige.

Man kan godt som hr. Knud Jespersen indtage den holdning, at man skal sige nej til lovforslaget. Jeg er nødt til at sige, at det ændrer i realiteten næsten ikke ved den faktiske tilstand. Beslutningen om det fælles toldområde traf vi ved vores indtræden i EF. Vi har siden da af-

trappet satserne med visse procenter pr. år, og vi er nu i den situation, at det er de næstsidste rester, der forsvinder her pr. 1. juli 1977, og den resterende del forsvinder pr. 1. januar 1978. Det vil sige, at vi kunne godt opretholde de dele af den danske toldlov, som vi foreslår ophævet, men det vil ikke have nogen reel betydning.

Det synes jeg er værd at understrege, også i relation til hr. Knud Jespersens spørgsmål til mig, om jeg kunne fortælle, hvorfor der er prisforskelle i EF. Ja, det kunne jeg da fortælle meget om. Jeg kan i hvert fald fortælle hr. Knud Jespersen, at der er meget lidt af dette, der knytter sig til forskelle i tolden, og det er meget lidt af det, der har knyttet sig til det i ganske mange år. Med de forskelle, der er i omkostningsniveauer, i renteniveauer og i mange andre ting, er det klart, at der også bliver en forskel i de priser, detailhandelen må tage for varerne.

Til hr. Hagen Hagensen vil jeg gerne sige, at jeg er enig i, at der ligger et problem omkring grænsehandelen, men jeg er nødt til at sige, at det har ikke noget med det lovforslag, vi har til behandling her, at gøre, og jeg tror ikke, man kan måle nogen virkning af den toldforskel, der er tilbage mellem Danmark og Tyskland, ved at aflæse prisforskellen mellem Danmark og Tyskland. Derfor tror jeg, vi skal behandle det spørgsmål ved en anden lejlighed.

Jeg har svaret hr. Ømann på dette med det økonomisk-politiske instrument.

Derpå vil jeg gerne vende mig til det, som både hr. Brixtofte og hr. Gudme og flere andre har været inde på, spørgsmålet omkring aktiv og passiv forædling. Jeg vil godt først sige, at det forslag, der ligger her, bygger på et direktiv fra 1969, altså et direktiv, som var gældende ved Danmarks indtræden i EF, et direktiv, som Kommissionen har peget på vi ikke har opfyldt og levet op til. Her kan jeg med det samme besvare det spørgsmål, som hr. Ove Jensen stillede til mig: hvad er forskellen på et EF-direktiv og en EF-forordning? Der er den forskel, at når der er tale om et EF-direktiv, så er landene forpligtet af det, men det skal transformeres til landets egen lovgivning, før det er gældende lov i det enkelte land, hvorimod en EF-forordning umiddelbart er gældende i samtlige medlemslande. Det er forskellen, men det er klart, at den omstændighed, at det har direktivform, giver ikke Danmark mulighed